

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human Rights

حقوق بشر

جنبش جهانی حقوق بشر

۰۸ می ۲۰۱۷

اعتصاب غذا ادامه دارد، حقوق اساسی اعتصابکنندگان باید رعایت شود

با آغاز هفته سوم اعتصاب غذای زندانیان فلسطینی، الحق (Al-Haq)، المیزان (Al Mezan)، مرکز حقوق بشر فلسطین (PCHR) و فدراسیون بین‌المللی جامعه‌های حقوق بشر (FIDH) از جامعه بین‌المللی خواستند برای تحقق خواست‌های به‌حق کلیه فلسطینی‌های زندانی در اسرائیل دست به اقدام بزنند. سازمان‌های ما نگران امنیت زندانیان هستند و اسرائیل را، به‌عنوان قدرت اشغالگر، مسؤول هرگونه صدمه به جان آنها می‌دانند.

مروان برغوثی، زندانی اعتصابی و نماینده پارلمان، در سرمقاله مهمان در نیویورک تایمز نوشت: «اعتصاب غذا صلح‌آمیزترین شکل موجود مقاومت است. اعتصاب غذا فقط اعتصابکنندگان و عزیزان آنها را به درد می‌آورد با این امید که شکم‌های خالی آنها و فداکاری‌شان در فرستادن پیام‌شان فراتر از محدوده سلول‌های تاریک‌شان کمک کند.»

در حدود ۱۵۰۰ زندانی فلسطینی پس از ماه‌ها مذاکره ناموفق با نیروی پولیس اسرائیل، از روز ۱۷ اپریل ۲۰۱۷ که مصادف با روز زندانی فلسطینی است، برای اطمینان‌یابی از رعایت حقوق خود و جلب توجه به وضعیت بسیار بد خود، اعتصاب غذا را آغاز کرده‌اند.

الحق، المیزان، مرکز حقوق بشر فلسطین و فدراسیون بین‌المللی جامعه‌های حقوق بشر تأکید می‌کنند که حق زندانیان برای مشارکت در اعتراض صلح‌آمیز، از جمله اعتصاب غذا، حق بنیادی بشر است، (۱) در این زمینه، اقدام‌های تنبیهی اسرائیل علیه اعتصابکنندگان، از جمله استفاده از سلول انفرادی، (۲) جلوگیری از ملاقات با وکیل، (۳)

یورش‌های ناگهانی، توقیف اموال شخصی و انتقال زندانیان به زندان‌های دیگر که به قصد در هم شکستن خشونت‌بار اعتصاب غذا انجام می‌شود، غیرقانونی است و باید خاتمه یابد.

اسرائیل باید فوری به تحریک علیه زندانیان فلسطینی خاتمه دهد. وزیر دفاع اسرائیل آویگدور لیبرمن به‌تازگی گفت که قصد دارد روش خودداری از مذاکره مارگارت تاچر طی اعتصاب غذای زندانیان ایرلندی در سال ۱۹۸۱ را در پیش بگیرد که در نهایت به مرگ ۱۰ تن انجامید (۴) موضع لیبرمن بازتاب سیاست اسرائیل در برخورد به اعتصاب غذا است. این سیاست در اظهارات قبلی مسؤولان اسرائیلی آشکار است، از جمله زاهی‌هانگی که در سال ۲۰۰۴ گفت زندانیان فلسطینی «می‌توانند یک روز یا یک ماه اعتصاب غذا کنند یا حتی از گرسنگی بمیرند.» (۵) همچنان‌که گزارش‌گران ویژه شکنجه و حق بهداشت سازمان ملل تأیید کرده‌اند، «روش پایان دادن به اعتصاب غذا [...] توجه به موارد نقض حقوق بشری است که مورد اعتراض آنهاست.» (۶)

خواست‌های اعتصاب‌کنندگان بر حقوق بین‌المللی استوار است. از جمله این خواست‌ها پایان یافتن حبس اجرائی، پایان یافتن اقدام‌های تنبیهی و شکنجه و بدرفتاری شامل سلول انفرادی، خاتمه دادن به سیاست محرومیت عمدی از مراقبت پزشکی، رعایت حق ملاقات با خانواده‌ها، نصب تلیفون‌های عمومی برای صحبت با خانواده‌ها و برقراری دوباره حق آموزش است.

سیاست‌های اسرائیل در دستگیری گسترده اختیاری، استفاده گسترده از حبس اجرائی، استفاده از شکنجه، رفتار غیرانسانی و تحقیرآمیز به‌ویژه طی بازجویی، ارجاع زندانیان به دادگاه‌های نظامی اسرائیل که خلاف حقوق بین‌المللی تشکیل شده و عمل می‌کنند، انتقال زندانیان به خارج از مناطق اشغالی و موارد دیگر نقض حقوق آنها توجه و مداخله جامعه بین‌المللی را ضروری می‌کند. انتقال غیرقانونی زندانیان به خارج از مناطق اشغالی برای توجیه محدودیت ناروا به حق ملاقات مورد استفاده قرار می‌گیرد و مشکلاتی را بر زندانیان و خانواده‌های آنها تحمیل می‌کند. انتقال زندانیان به خارج از کشورشان ناقض مقررات استاندارد حداقل رفتار با زندانیان است (۷) به علاوه، حقوق بین‌المللی بشردوستانه از افرادی که در عملیات جنگی شرکت ندارند یا به مشارکت در این عملیات پایان داده‌اند، به‌طور ویژه حمایت می‌کند و زندانیان در این دو طبقه‌بندی قرار می‌گیرند. کنوانسیون‌های ژنیو به صراحت از زندانیان حمایت می‌کنند. بنابراین، طرف‌های عالی متعهد کنوانسیون‌های ژنیو وظیفه قانونی دارند تا رعایت این حقوق را تضمین و به ارائه این حمایت کمک کنند.

بنابراین، از جامعه بین‌المللی می‌خواهیم فوری برای تضمین احترام اسرائیل به حقوق زندانیان فلسطینی مداخله کند. این حقوق حقه زندانیان است و آنها در حال حاضر زندگی خود را برای رسیدن به این حقوق به خطر انداخته‌اند. با توجه به این‌که استفاده گسترده و نظام‌مند اسرائیل از دستگیری و حبس فلسطینی‌ها جزء اساسی سیاست‌های آن برای کنترل مردم فلسطین و سرکوب حقوق آنهاست (۸)، علاوه بر این، از طرف‌های ثالث می‌خواهیم به تعهد قانونی خود برای پایان دادن به اشغال طولانی نظامی و استعماری اسرائیل در سرزمین‌های اشغالی فلسطین عمل کنند.

یادداشت

[«اعتصاب غذا شکلی از اعتراض غیرخشونت‌بار است که اشخاص پس از استفاده از دیگر شکل‌های اعتراض برای جلب توجه به جدیت وضع‌شان، به آن دست می‌زنند. حق اعتراض صلح‌آمیز یک حق اساسی بشر است.» - بیانیه مشترک ملل متحد در باره قانون تازه اسرائیل برای تغذیه اجباری زندانیان، پیام رسانه‌ای، ۸ اگست ۲۰۱۵،

یادداشت – ۲-۲- کمیته ضد شکنجه ملل متحد در سال ۲۰۱۶ به‌ویژه از اسرائیل خواست «بر اساس موازین بین‌المللی، اطمینان یابد که حبس انفرادی و اقدام‌های معادل آن فقط در موارد استثنائی و به‌عنوان آخرین اقدام، برای کوتاهترین مدت ممکن و زیر نظارت مستقل، به کار می‌رود»، کمیته ضد شکنجه، ۳ جون ۲۰۱۶،

یادداشت ۳-۲- نگاه کنید به پیام رسانه‌ئی عدالة در:

یادداشت ۲-۴- مسؤولان فلسطینی هشدار دادند که در صورت مرگ زندانیان اعتصاب‌کننده «انتفاضه تازه» علیه اسرائیل به راه می‌افتد، ایندپندنت، ۲۰ پریل ۲۰۱۷، لیبرمن در سال ۲۰۱۵ هم همین را گفت. لیبرمن: اسرائیل باید می‌گذاشت یکی از فلسطینی‌های اعتصاب‌کننده در زندان بمیرد، تایمز اسرائیل، ۳۱ اگست ۲۰۱۵،

یادداشت ۲-۵- هآرتص، ۱۳ آگوست ۲۰۰۴، در، بازیابی در ۲ مه ۲۰۱۷

یادداشت ۲-۶- بیانیه مشترک گزارش‌گر ویژه شکنجه و دیگر رفتارها و مجازات‌های ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز و گزارش‌گر ویژه حق بهداشت ملل متحد، ۲۸ جولای ۲۰۱۵

یادداشت ۲-۷- همچنان‌که دفتر کمیسر عالی حقوق بشر چند روز پیش اعلام کرد، «صرفنظر از این‌که زندانیان در کجا و بر اساس چه قانونی در حبس باشند، رفتار با آنها باید در هر حال با حقوق بین‌المللی، از جمله مقررات استاندارد حداقل برای رفتار با زندانیان، سازگار باشد.»

یادداشت: ۲-۸- «تعداد دستگیری‌ها سرسام‌آور و حاکی از سیاست فراگیری با هدف ترساندن و محدود کردن شدید آزادی فلسطینی‌هاست»، گزارش گزارش‌گر ویژه سازمان ملل متحد برای حقوق بشر در مناطق فلسطینی اشغالی

پس از سال ۱۹۶۷، ۱۹ اکتوبر ۲۰۱۶